

ת"פ 32538/12/19 - מדינת ישראל נגד נועם משה

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 32538-12-19 מדינת ישראל נ' משה(עציר)

בפני	כב' השופטת אורית קנטור, שופטת בכירה
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	נועם משה (עציר)

גזר דין

העובדות:

1. הנאשם הואשם בעבירות של תקיפה סתם, נסיון תקיפה סתם ותקיפה סתם בצוותא, עבירות לפי סעיף 379, 379 + 25 וכן 379 + 29 (א) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

2. על פי העובדות בתאריך 1/12/19 סמוך לשעה 17.00 על רקע ויכוח בין הנאשם ואחיו הקטין לבין אימם, עזבו את ביתם ברח' ויצמן 73 בטירת הכרמל.

סמך לרח' גיורא 9 בטירת הכרמל הבחינו הנאשם ואחיו במתלונן מוסטפה שהינו תושב זר ההולך ברחוב, הנאשם התקרב למוסטפה ותקף אותו באופן שנתן לו מכת אגרוף בגרונו. הנאשם נטל גם כיסא שהיה מוטל במקום, הניפו באוויר וניסה לתקוף את מוסטפה באמצעותו. מוסטפה אחז בכיסא מצידו האחר וניסה למנוע מהנאשם לפגוע בו, אך בשלב זה הצטרפו שניים אחרים שזהותם אינם ידועה למאשימה וניסו לתקוף את מוסטפה שבעקבות כך ברח מהמקום.

בהמשך, ברח' גיורא 3 בטירת הכרמל הבחינו הנאשם ואחיו במתלונן יוסף שהינו תושב זר, יושב על חומה ומתעסק עם מכשירו הסלולרי, הנאשם ואחיו ניגשו את יוסף והחלו לתקוף אותו בצוותא, באופן שהיכו אותו במכות אגרוף בראשו ובגבו, יוסף נפל מהחומה ובעודו מוטל ארצה בעטו בו הנאשם ואחיו. כתוצאה מכך אבד הפלאפון של יוסף ודם ניגר מפיו.

3. הנאשם הורשע בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה ותקיפה בצוותא כשכתב האישום המתוקן לא נסרק לתיק אך עובדת התיקון עולה מטיעוני הצדדים כמפורט בפרוטוקול - נמחקה הוראת חיקוק של נסיון תקיפה סתם ועובדה 12 תוקנה בהתאם.
עמוד 1

4. לאחר שהנאשם הודה והורשע, הוא הופנה לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו.

תסקיר שירות המבחן:

5. הנאשם בן 18 וחצי שנים. גדל במסגרת משפחתית מורכבת בה התקשו ההורים להוות דמויות סמכותיות מציבות גבול, ולמעשה גדל ללא פיקוח והשגחה תוך שנחשף מגיל צעיר להתנהלות שולית ואלימה.

לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות מבית המשפט לנוער, בגין ביצוע עבירות רכוש, סמים, הפרעה לשוטר והפרת הוראה חוקית. הנאשם אף ריצה שתי תקופות מאסר.

6. הנאשם מוכר לשירות המבחן משנת 2016 כשלאורך הקשר עימו עלו קשיים משמעותיים בשיתוף פעולה. הנאשם מבטא הצהרות מילוליות אודות רצונו בטיפול ושיקום אך בפועל אינו משתף פעולה.

הנאשם מודה במיוחס לו בכתב האישום, ומציין כי בעקבות הויכוח שהתפתח בינו לבין אימו חש כעס ותסכול ובהעדר חשיבה על השלכות מעשיו וכאמצעי לפורקן ביצע את אירועי האלימות המתוארים בכתב האישום המתוקן.

מהתייחסויותיו של הנאשם עולה כי הוא אוחז בעמדות הנותנות לגיטימציה להתנהגות פוגענית ואלימה וכאמצעי לפורקן ולפיתרון קונפליקטים. הנאשם לא הכיר ולא היה מסוכסך עם נפגעי העבירה.

7. הנאשם מתקשה להענות לגבולות ולגורמי סמכות, נוטה לשימוש בחומרים פסיכואקטיביים ואוחז בעמדות מקלות ביחס להתנהלותו בעבירות נשוא האישום כמו גם עמדות התומכות באלימות במצבים בהם חש פגיעה או כאמצעי לפורקן.

הנאשם נעדר תובנה למצב הסיכון בו הוא מצוי נוכח חשיפה ממושכת להתנהלות שולית והמשך ניהול קשריו בשולי החברה.

הנאשם אמנם מבטא אמירות מילוליות אודות נכונות לערוך שינוי בחייו, אך ניכר כי אלה נובעות משיקולי רווח והפסד ללא יכולת להכיר באופי האלים והפוגעני של התנהגותו, כאשר סנקציות עונשיות שהוטלו עליו בעבר, והליכים משפטיים המתנהלים נגדו, לא מהווים גורמי הרתעה מספקים וניכרת חזרתיות בהתנהלותו השולית הכוללת המשך שימוש בסמים, חיכוך חוזר עם גורמים שוליים ומעורבות בעבירות אלימות.

ההערכה היא אודות קיומו של סיכון גבוה להישנות עבירות אלימות ברמת חומרה גבוהה.

8. שירות המבחן אינו מזהה אפשרות ליצירת אפיק טיפולי שיקומי ונמנע מהמלצה שיקומית ו/או טיפולית במסגרת הקהילה שיש ביכולתה להפחית את הסיכון במצבו של הנאשם.

טיעוני המאשימה:

9. המאשימה טענה למתחם ענישה שבין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. לעמדתה הערכים החברתיים שנפגעו הם ההגנה על שלמות גופו של אדם וההגנה על אוטונומיית הפרט. מידת הפגיעה היא משמעותית, מדובר בבירונות לשמה כלפי שני תושבים זרים, כשהרקע של התקיפה אינו ידוע ויתכן ונובע מגזענות. מכאן שמסוכנותו של הנאשם לציבור גבוהה מאוד.

10. לעניין זה הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה המחייבת הטלת עונשים כבדים בעבירות אלימות, על מנת להגן על קורבנות עבירת האלימות ותרומתו של בית המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים שישקפו בין היתר ערכים של תגמול והרתעה.

11. המאשימה ציינה כי למרות גילו הצעיר של הנאשם לחובתו הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות רבות, אין בעניינו המלצה טיפולית ואין אופק שיקומי. הקטין שהועמד לדין בגין אותן עבירות וחלקו היה קטן מחלקו של הנאשם נדון לעונש מאסר בפועל של 7 חודשים והפעלת מאסר מותנה בן חודשיים במצטבר - בסך הכל 9 חודשי מאסר בפועל והוא אף חוייב לפצות את קורבן העבירה בסך של 3,000 ₪.

12. על כן ביקשה המאשימה להטיל מאסר בפועל במתחם שהוצג, מאסר על תנאי מרתיע, קנס כספי משמעותי ופיצוי משמעותי.

הנאשם עצור מיום 2/12/19.

13. המאשימה גם צירפה תצהירי נפגע העבירה של שני המתלוננים שצינו מה נזקי הגוף שנגרמו להם ומהי הפגיעה הנפשית שנגרמה להם בשל תקיפת הנאשם אותם.

טיעוני ההגנה:

14. הסניגור ביקש ראשית לאבחן בין הנאשם לבין אחיו הקטין שנדון כאמור בבית משפט לנוער במסגרת גזר דין שניתן בת.פ. 32681-12-19 ביום 16/2/20. לעמדת הסניגור לחובת הקטין עמד עבר פלילי מכביד ביותר לרבות מאסר על תנאי, לרבות עבר בעבירות אלימות והוא אף סירב להשתחרר ממעצר לחלופת מעצר טיפולית.

כמו כן פסק הדין בעניינו אינו סופי ויש כוונה להגיש ערעור.

15. הסניגור טען עוד כי המאשימה אינה יכולה לטעון במתחם העונש ההולם שכולל את העונש המירבי הקבוע בגין אותה עבירה ובנוסף לעתור למאסר על תנאי, שכן עונש מותנה הוא חלק מעונש המאסר ומדובר בעבירה שהעונש המירבי בגינה הוא מאסר בן שנתיים.
16. הסניגור ציין כי האלימות המתוארת בכתב האישום היא ברף נמוך - מכה אחת כלפי המתלונן מוסטפה, מאבק על אחיזת כיסא לכיוון מוסטפה ולא ניתן ליחס לנאשם את התנהלות האחרים שהצטרפו וניסה לתקוף את מוסטפה. גם ליוסף לא נגרמו חבלות של ממש הגם שהאלימות התבטאה במכות אגרופ.
17. לעמדת הסניגור מתחם העונש ההולם מתחיל במאסר על תנאי ומסיים במספר חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בפועל או בעבודות שירות לצד מאסר מותנה.
- לענין העונש בתוך המתחם - ביקש הסניגור לתת משקל לגילו של הנאשם שהוא בן 18.5 והעבירה בוצעה כשהיה בן 18 וחודשיים.
- הנאשם מעולם לא הורשע בעבירות אלימות. אכן לחובתו 3 הרשעות קודמות - האחת פריצות לרכבים שאירעו כולם באותו לילה, השניה עבירות סמים והשלישית - הפרעה לשוטר.
18. אכן הנאשם ריצה עונש מאסר מכח שני פסקי דין שונים ושוחרר בפיקוח רש"א כשבמהלך כל תקופת השחרור המינהלי, עמד בכל התנאים שהוטלו ע"י וועדת השחרורים.
- הסניגור הסתייג מקביעות שירות המבחן לגבי מסוכנותו העתידית של הנאשם וציין כי קביעות שירות המבחן אינן צריכות להשפיע על המתחם.
19. הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה, נטל אחריות, חסך זמן שיפוטי גם של המתלוננים שלא בטוח שהמאשימה היתה מצליחה לאתר אותם.
20. הסניגור ביקש כי עונשו של הנאשם יקבע קרוב לגבול התחתון של המתחם וביקש להתעלם מתצהירי נפגעי העבירה בכל מה שקשור למה שאינו מצוין בכתב האישום. הנזק התבטא בעיקר בכאבים - כאבי ראש כאבי גרון ואין הצדקה להחמיר עם הנאשם מעבר לנדרש.
21. הנאשם עצור מיום ביצוע העבירה, כשאין ספק ששהיה בבית מעצר קשה במיוחד כאשר מדובר בבן 18

וחודשיים הנמצא בחברת עבריינים המבוגרים ממנו וחזקים ממנו בכל המובנים.

22. הנאשם מדבריו לפרוטוקול אמר שתסקיר קצינת המבחן אינו נכון, הוא התחנן לטיפול וקצינת המבחן הבטיחה שתעזור לו.

בהמשך העביר הנאשם מכתב לתיק בית המשפט בו הביע שוב את צערו וחרטתו על מה שעשה, פירט את השתלשלות חייו וביקש לפתוח דף חדש ולקבל הזדמנות.

דין והכרעה:

23. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977), על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם (סעיף 40ג לחוק הנ"ל).

24. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם הפגיעה בשלום הציבור, גופו ובטחונו כמו גם האוטונומיה של הפרט.

חומרה מיוחדת אני מוצאת בעובדה כי מדובר בתקיפת שני תושבים זרים הנמנים על קבוצת אוכלוסיה מוחלשת וזקוקים להגנה.

עם זאת לא מצאתי בכתב האישום אינדיקציה לכך שמדובר בתקיפה על רקע גזעני דווקא.

25. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

תקיפת המתלונן מוסטפה התבטאה בכך שהנאשם נתן לו מכת אגרוף בגרונו, הניף כיסא לעברו והשניים נאבקו כשהם אוחזים בכיסא בעוד מוסטפה מנסה למנוע מהנאשם לפגוע בו.

תקיפת המתלונן יוסף התבטאה בכך שהנאשם ואחיו הקטין בצוותא חדא היכו אותו במכות אגרוף בראשו ובגבו ולאחר שנפל מהחומה והיה מוטל ארצה המשיכו הנאשם ואחיו לתקוף אותו בצוותא חדא באופן שבעטו בו.

כתוצאה מהתקיפה אבד הפלאפון של יוסף ודם ניגר מפיו.

כעולה מכתב האישום הרקע לתקיפה אינו ברור שכן שני המתלוננים ניקרו על דרכם של הנאשם ואחיו בדרך מקרה ולכאורה מדובר בתקיפה בריונית לשמה.

26. בהתחשב איפוא בעיקרון ההלימה, בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה באותם ערכים, בנסיבות הקשורות בעבירה ובמדיניות הענישה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בן 9 חודשים שניתן לרצות בעבודות שירות.

אציין כי הוצג לעיוני פסק הדין שניתן בעניינו של הקטין בת.פ. 32681-12-19 ביום 16/2/20 אך לא מצאתי כי נקבע בו מתחם עונש הולם ומכל מקום גזר הדין שהוטל על הקטין מצוי בתוך המתחם שקבעתי לעיל.

27. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות על מעשיו וחסך מזמנם של הצדדים העדים ובית המשפט, לרבות הצורך בהעדת המתלוננים כשהסניגור ציין שלא בטוח שהמאשימה היתה מצליחה לאתרם בשים לב לזהותם.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים, הפרעה לשוטר והפרת הוראה חוקית והוא ריצה עונש מאסר ממושך כששתי תקופות מאסר נשוא שני גזרי דין רוצו במצטבר זו לזו.

הנאשם יליד 19/9/01 והיה כבן 18 וחודשיים בעת ביצוע העבירות, דהיינו בגיר-צעיר. למרות זאת קשה לדבר בעניינו של הנאשם על שיקולי שיקום נוכח עברו, העובדה כי ריצה עונשי מאסר עוד בהיותו קטין ובמיוחד מה שנאמר בתסקיר שירות המבחן שאליו אתייחס בהמשך.

הנאשם נעצר עד תום ההליכים מיום 2/12/19 ולא שוחרר בחלופה, כשאינו חולק שתנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו גם במכתב מרגש אותו שלח לבית המשפט בו ביקש שתנתן לו הזדמנות לשקם את חייו ולחזור למוטב.

28. בהתאם להוראת סעיף 40ד' לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם אם מצא בית המשפט כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש כי ישתקם.

בעניינו של הנאשם לא מצאתי כל הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם שכן כעולה מתסקיר שירות

המבחן אין בעניינו של הנאשם כל אופק טיפולי שיקומי, מדובר בנאשם לגביו קיים סיכוי גבוה להישנות עבירות אלימות וברמת חומרה גבוהה כשלהתרשמות שירות המבחן הנאשם רואה לגיטימציה בשימוש באליומות (גם אם אין לחובתו הרשעות קודמות בעבירות מסוג זה).

29. בבואי לגזור את דינו של הנאשם אקח בחשבון את ההודאה בהזדמנות הראשונה, את החרטה ואת נטילת האחריות כשיקולים לקולא, אך לחומרא אקח בחשבון את העדר סיכויי השיקום, את מידת הסיכון הטמונה בנאשם כלפי הציבור ואת העונש שהוטל על אחיו הקטין שהורשע בעבירה בנסיבות קלות מאלה של הנאשם שבפני.

30. אשר על כן אני דנה את הנאשם לעונשים כדלקמן:

אני דנה את הנאשם למאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים שתחושב מיום מעצרו 2/12/19.

אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי לא יעבור עבירת אלימות כנגד גופו של אדם.

אני מחייבת את הנאשם לפצות כל אחד מנפגעי העבירה - מוסטפה ויוסף בסכום של ₪ 750 כל אחד וזאת בתוך 30 יום מיום שסיים לרצות את עונשו באמצעות המרכז לגביית קנסות.

הודע על זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט אדר תש"פ, 25 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.